

การพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Development of Research Management, Office of General Education, Mahasarakham University

รัตนา บุตรดี¹

Rattana Bhuddee¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบริบทการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3) เพื่อศึกษาผลของกระบวนการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Practical Action Research) จำแนกออกเป็น ขั้นที่ 1: ขั้นวางแผน (Planning) ขั้นที่ 2: ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นที่ 3: ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ขั้นที่ 4: สะท้อนผล (Reflect)

ผลการวิจัย พบว่า 1) บริบทการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป ภายใต้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สำนักศึกษาทั่วไป ในปีงบประมาณ 2564 ได้กำหนดกรอบประเด็นการวิจัยแบบมุ่งเป้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวิจัยของบุคลากร จำนวน 5 โครงการ ระยะเวลาการวิจัย ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2564-30 กันยายน 2564 2) จากการศึกษากระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไปผ่านรูปแบบของกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้ผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยได้ทราบหลักเกณฑ์ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัย งบประมาณสำนักศึกษาทั่วไป และแนวทางการพัฒนางานวิจัย สะท้อนปัญหา อุปสรรค และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานวิจัย3) ผลของกระบวนการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไปในครั้งนี้ พบว่า จำนวนผลงานที่อยู่ระหว่างการตีพิมพ์บทความ (Submissions Online) ในวารสารระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TC12 มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในห้วงระยะเวลาการดำเนินงานวิจัยในปีที่ผ่านมา

โดยสรุป ผลของการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป ส่งผลให้หน่วยงานได้แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการวิจัยของบุคลากรสำนักศึกษาทั่วไป ในประเด็นของความพร้อมในการทำงานวิจัย และควรมีการส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือกับเครือข่ายทางวิชาการในการพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพการวิจัยให้กับบุคลากรในสำนักศึกษาทั่วไปต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ: บริหารงานวิจัย, กระบวนการวิจัย

¹ นักวิชาการศึกษา, สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Educator, Office of General Education, Mahasarakham University

Abstract

The present research aims to 1). study the context of the development of research management, 2). study the development process of research management, and 3). to study the results of the research management process of the Office of General Education, Mahasarakham University. This study uses Participatory Action Research method to gather the information, which is classified into 4 procedures, 1. Planning, 2. Action, 3. Observe, and 4. Reflect.

The results revealed as following. 1). The context of the development of research management under the implementation of General Education Office's strategic plan in the fiscal year of 2021 has targeted five projects about research issue framework with the objectives to develop the staff's research knowledge during 25 December 2021 to 30 September 2022. 2). According to the study of the development of research management process, it showed that exchanging knowledge enabled research grant recipients to know about the rules, regulations, guidelines relating to the research grant contracts, budgets of the Office of General Education, and research development guidelines to reflect problems, obstacles, and factors of success in doing research. 3). The results of the research management process indicated that the number of pending publications in national journal articles in the TC12 database (online submissions) was significantly higher comparing to the data of the research period over the past year.

In conclusion, the research management development has resulted that General Education Office gained guidelines for developing research potential of the staff. For the readiness of the research work, it was suggested to promote cooperation with academic networks to develop knowledge and research potential of the staff in the future.

Keywords: research management, research process

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในการภาคการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม ดังนั้นการวิจัยและพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการแสวงหา

ความรู้ สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2556) การศึกษาค้นคว้าวิจัยในแขนงต่างๆ เพื่อนำความรู้ หรือองค์ความรู้ที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ได้กลายเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของนานาประเทศ เพื่อผลักดันให้ประเทศเจริญและพัฒนา โดยอาศัยฐานความรู้เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงและเป็นแรงขับเคลื่อนในทิศทางใหม่ที่สำคัญของสถานการณ์ระดับโลก ในส่วนของประเทศไทย

ก็มีการปรับเปลี่ยนแนวทางและรูปแบบการพัฒนา ซึ่งได้เล็งเห็นความสำคัญในด้านการวิจัยเช่นกัน โดยมีแนวคิดให้พัฒนาการวิจัยที่ต้องเห็นผล เป็นรูปธรรม ประเมินได้ และแปรให้เกิดประโยชน์ ได้ทั้งในเชิงผลลัพธ์ หรือผลกระทบต่อความก้าวหน้าของประเทศอย่างชัดเจน ต้องมีการบริหารจัดการการวิจัยแบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพ (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2551: 1) การลงทุนด้านการวิจัย เป็นกระบวนการค้นหาข้อเท็จจริง การสร้างสรรค์ และการจัดการองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นกับสังคม ซึ่งองค์ความรู้หรือข้อเท็จจริงที่ได้รับการสะสมในช่วงเวลาต่าง ๆ จะก่อให้เกิดเป็นทุนทางปัญญา ก่อปรี่ขึ้นเป็นสังคมแห่งฐานการเรียนรู้ตามมา ประเทศที่มีการสะสมทุนทางปัญญาให้กับสังคมไว้มาก หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า ประเทศที่มีฐานการลงทุน การวิจัยเพื่อสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมไว้มาก ย่อมพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นสังคมที่มีการวิวัฒนาการในองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบและกระบวนการในการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปใช้เสริมสร้างความอยู่ดีกินดีให้กับสังคม ตลอดจนการนำความรู้ไปใช้ในการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมได้อย่างเหมาะสม สร้างความก้าวหน้า ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศ ผลผลิต หรือผลงานจากการวิจัยเมื่อถูกนำไปใช้ประโยชน์ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างระดับความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น (สมพร อัครวิลาหนท์ และปิยะทัศน์ พาพอนุรักษ์, 2561: 2)

การดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพ ต้องมีการดำเนินการตามนโยบายแผนงาน งบประมาณมีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากร ให้มีสมรรถนะในการทำวิจัยส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน

เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพมีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะชน ดังนั้น หน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีผลงานวิจัยเป็นจำนวนมาก และต้องมีการสนับสนุนให้เกิดการวิจัย อำนวยความสะดวกให้สามารถดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือที่เรียกว่า การบริหารงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ (วิจารณ์ พานิช, 2546: 16-17) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิจัย เป็นการประยุกต์ใช้หลักการและวิธีการด้านการจัดการเพื่อตั้งศักยภาพของในสังคม เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ ดังนั้น การจัดการให้เกิดทิศทางและลำดับความสำคัญของการวิจัยเป็นเรื่องสำคัญของชาติ เป็นกลไกระดมทรัพยากรและกำลังนักวิจัยให้มุ่งทำงานวิจัยในประเด็นหรือปัญหาที่มีความสำคัญสูงก่อน และลำดับความสำคัญของการวิจัยจะมีประโยชน์น้อย หรือกล่าวได้ว่าก่อผลในการระดมกำลังทำงานวิจัยที่มีลำดับความสำคัญสูงไม่ได้ หากไม่มีการจัดการให้เป็นไปตามนโยบายนั้น

สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนเทียบเท่าคณะ มีพันธกิจทั้งสิ้น 4 ข้อ ดังนี้ 1) พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด 2) พัฒนาอาจารย์และบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะ 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการสำนักศึกษาทั่วไป 4) พัฒนาระบบสารสนเทศและสร้างนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจ (แผนกลยุทธ์สำนักศึกษาทั่วไป ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2568, 2563: 21) ซึ่งนโยบายการบริหารสำนักศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2564-2568) ให้ความสำคัญในการพัฒนาสำนักศึกษาทั่วไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยใช้องค์ความรู้และทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ฝังลึกลงไปในชีวิตการปฏิบัติงานขององค์กร

(Organizational Learning) (แผนกลยุทธ์สำนักศึกษาทั่วไป, 2563: 3) การส่งเสริมการวิจัยเพื่อสะท้อนการบริหารจัดการของสำนักศึกษาทั่วไปเป็นอีกภารกิจหนึ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถตอบสนองนโยบายการบริหารงานของสำนักศึกษาทั่วไป อีกทั้งหน่วยงานให้ความสำคัญ และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติผ่านกระบวนการวิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ดูแลงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการจัดระบบ วางแผน จำเป็นต้องมีการตรวจสอบและติดตามความคืบหน้าของบุคลากรที่ทำวิจัยเพื่อเป็นฟันเฟืองในการขับเคลื่อนการดำเนินงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาผลของกระบวนการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัย งบประมาณสำนักศึกษาทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 จำนวน 25 คน
2. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3. ด้านระยะเวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือน มกราคม - กันยายน 2564

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ของผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 จำนวน 5 โครงการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยดำเนินการประสานผู้วิจัยที่รับทุนอุดหนุนการวิจัย ซึ่งมีขอบเขตและวิธีการดำเนินการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1: ขั้นวางแผน (Planning)

1. ศึกษาบริบทของการดำเนินงานบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป
2. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป
3. ได้แนวทางการจัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพการวิจัยแก่บุคลากร

ขั้นที่ 2: ขั้นปฏิบัติการ (Action)

1. จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวิจัย
2. จัดกิจกรรม Monthly Meeting แลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานวิจัย จำนวน 9 ครั้ง

ขั้นที่ 3: ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

1. เข้าร่วมสังเกตการณ์ เข้าร่วมประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 4: สะท้อนผล (Reflect)

1. ถอดบทเรียน สะท้อนผลการปฏิบัติงาน AAR เพื่อเป็นข้อมูลสะท้อนผลในการพัฒนาการดำเนินงาน

2. สรุปปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานต่อไป

3. สะท้อนผลในการพัฒนาการดำเนินงานบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นแบบบันทึกที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากการพูดคุย สนทนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหา อุปสรรค ความสำเร็จในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2. เทปบันทึกเสียง ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือข้อความจากการเก็บข้อมูลจากการพูดคุย สนทนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหา อุปสรรค ความสำเร็จในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในบางประเด็นที่อาจมีข้อความตกหล่น ผู้วิจัยจะเปิดเทปบันทึกเสียงเพื่อความแม่นยำในการนำเสนอผลอีกวิธีหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลหรือข้อความจากการเก็บข้อมูลจากการพูดคุย สนทนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหา อุปสรรค ความสำเร็จในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จำนวน 9 ครั้ง ดังนี้

1. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 1 วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 6 คน

2. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 2 วันที่ 8 มีนาคม 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 7 คน

3. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 3 วันที่ 23 มีนาคม 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 6 คน

4. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 4 วันที่ 5 เมษายน 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 7 คน

5. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 5 วันที่ 20 เมษายน 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 5 คน

6. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 6 วันที่ 27 เมษายน 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 4 คน

7. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 7 วันที่ 28 พฤษภาคม 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 6 คน

8. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 8 วันที่ 15 มิถุนายน 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 3 คน

9. การดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 9 วันที่ 2 กรกฎาคม 2564 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 7 คน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่กำหนดไว้ มีขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น จะกระทำภายหลังการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทุกครั้ง เพื่อจะได้นำข้อมูลมาสะท้อนผลของการบริหารงานวิจัย และจัดหมวดหมู่ความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค แยกแยะผลของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาริบทบทการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า มีโครงการวิจัยที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยสำนักศึกษาทั่วไป ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 จำนวน 5 โครงการ ระยะเวลาการวิจัย 25 ธันวาคม 2564-30 กันยายน 2564 ได้แก่ 1) การศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน กรณีศึกษารายวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2) การพัฒนาการจัดการงานกลุ่มงานบริหารและยุทธศาสตร์ สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานพัฒนาอาจารย์ผู้สอนรายวิชา 0043 001 การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 4) การพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 5) การประยุกต์ใช้ Google Sheet ในการบริหารจัดการการให้บริการแก้ไขปัญหาทางห้องเรียนรวม สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. จากการศึกษากระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไปผ่านรูปแบบของกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้ผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยได้ทราบหลักเกณฑ์ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามสัญญา รับทุนอุดหนุนการวิจัย งบประมาณสำนักศึกษาทั่วไป และแนวทางการพัฒนางานวิจัย สะท้อนปัญหา อุปสรรค และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานวิจัย

3. จากการศึกษาผลของกระบวนการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไปในครั้งนี้

พบว่า จำนวนผลงานที่อยู่ระหว่างการตีพิมพ์บทความ (Submissions Online) ในวารสารระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI 2 มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในห้วงระยะเวลาการดำเนินงานวิจัยในปีที่ผ่านมา

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เอาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอภิปรายผลเพื่อศึกษาถึงความสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ ซึ่งผลการอภิปรายผลการวิจัยมีดังนี้

1. การศึกษาริบทบทการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กำหนด ส่งผลให้มีการขออนุมัติขยายระยะเวลาการวิจัย ซึ่งอาจทำให้ข้อค้นพบบางประการไม่ทันต่อเหตุการณ์ ในช่วงเวลาที่ต้องการแก้ไขปัญหา หรือต้องการผลการวิจัยเพื่อประกอบการตัดสินใจ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากขาดระบบและกลไกการบริหารงานจัดการงานวิจัยในการกำกับติดตาม ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิมล มริระสิงค์ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการงานวิจัยตามแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นของผลการวิจัยที่พบว่า 1) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยมีปัญหาไม่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบและกลไกการบริหารงานวิจัย ที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาด้านกรวิจัย 2) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยตามแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ควรพัฒนาระบบกลไกการบริหาร

งานวิจัยที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการวิจัย ได้แก่ ระบบและกลไกการบริหารงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ระบบกลไกเพื่อสร้างงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ระบบกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ (ปรีชญา เวสารัชช, 2546: 32-33) จากการศึกษาสภาพปัญหาอุปสรรคของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ 1) ปัญหาทั่วไปมหาวิทยาลัยขาดการ ประสานร่วมมือและความเชื่อมโยงระหว่างหน่วย งานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐภาคเอกชนและองค์กร ชุมชนงานวิจัยไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ งานขาดการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีและ ประชาชนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัย 2) ปัญหาด้านบทบาทของมหาวิทยาลัยในการวิจัย มหาวิทยาลัยยังไม่ให้ความสำคัญกับงานวิจัยเท่าที่ ควรแต่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการมากกว่า มุ่งแก้ไขปัญหาก็ชุมชนขาดการจัดการงานวิจัย ที่เป็นระบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ยังไม่เข้มแข็งเป็นเอกภาพขาดทิศทางกรวิจัยที่ ชัดเจนขาดงบประมาณสนับสนุนในเบื้องต้นประเด็น ปัญหาและพัฒนาโครงการและขาดการจัดการในการ จัดตั้งศูนย์วิจัยพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี 3) ปัญหาด้านคุณภาพของงานวิจัยงานวิจัยส่วนใหญ่ วิทยากรที่นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็น รูปธรรมขาดการบูรณาการขององค์ความรู้เพื่อใช้ แก้ปัญหา 4) ปัญหาด้านบรรยากาศและคุณภาพ นักวิจัยนักวิจัยขาดวัฒนธรรมและวิธีการศึกษาใน การทำงานร่วมกันขาดกระบวนการจัดการและ พัฒนานักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องขาดนักวิจัยคุณภาพ มีจำนวนจำกัดและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ทรัพย์สินทางปัญญาอันเกิดจากการวิจัย 5) ปัญหา ด้านการสนับสนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยยังขาดการ สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้พื้นฐานที่มี ความจำเป็นบางด้านขาดการสนับสนุนให้มีการวิจัย

ต่อเนื่องขาดแหล่งทุนหรืองบประมาณสนับสนุนให้ ครอบคลุมทุกสาขาและขาดระบบฐานข้อมูลงานวิจัย ที่ดีทำให้เกิดการวิจัยซ้ำซ้อน 6) ปัญหาด้านการใช้ ประโยชน์จากงานวิจัยมหาวิทยาลัยไม่มีการนำผล งานวิจัยไปใช้แก้ปัญหาหรือช่วยพัฒนาตามความ ต้องการของชุมชนและและสังคมอย่างเพียงพอ ขาดการจัดการข้อมูลพื้นฐานและฐานข้อมูลจำเป็น เพื่อการเผยแพร่และถ่ายทอดเทคโนโลยีพัฒนา การจัดการเพื่อขยายผลในเชิงพาณิชย์และการขยายผล สู่สาธารณะชนในเชิงบริการวิชาการแก่สังคม ทั้งยังมี เหตุผลสนับสนุนจากงานวิจัยของอมรวิรัช นาคกร ทรรพ (2547: 79 - 80) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจุบันการ วิจัยในสถาบันการศึกษาแยกออกจากกรวิจัยของ หน่วยงานรัฐและเอกชนทำให้งานวิจัยมีลักษณะต่าง คนต่างทำไม่มีการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างหน่วยงาน ต่าง ๆ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสถาบัน การศึกษาขาดความเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่าง ๆ จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาจึงขาดความเป็นเลิศ ทางวิชาการเนื่องจากงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและไม่ เป็นแหล่งความรู้ที่ส่งเสริมกับการพัฒนาประเทศ

2. การศึกษาระบบการพัฒนาการบริหารงาน วิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า กระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของ สำนักศึกษาทั่วไปผ่านรูปแบบของกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้ผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยได้ทราบ หลักเกณฑ์ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานตามสัญญารับทุนอุดหนุนการ วิจัย งบประมาณสำนักศึกษาทั่วไป และแนวทาง การพัฒนางานวิจัย สะท้อนปัญหา อุปสรรค และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานวิจัย สอดคล้องกับการศึกษาของชนะวิทย์ อนุสุเรนทร์ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหาร งานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัยในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการบริหาร งานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัยในประเทศไทย ที่

ได้ผลการศึกษาว่าการบริหารมหาวิทยาลัยวิจัย ผู้บริหารได้นำหลักการบริหารมาใช้ในการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัย ได้แก่ การวางแผนงาน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม มาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรเชิงสร้างสรรค์ จนทำให้การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัยบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัย โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (1) การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านวิจัย (2) การบริหารงบประมาณ/แหล่งทุน (3) การสร้างเครือข่ายงานวิจัยและการทำงานเป็นกลุ่มวิจัยแบบบูรณาการ และ (4) การบูรณาการ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารวิชาการ

นอกจากนี้ยังไปสอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อผลสัมฤทธิ์ของการบริหารงานวิจัยในประเทศไทยประกอบไปด้วย ปัจจัยที่เกื้อหนุนที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และปัจจัยภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ (1) นโยบาย/วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (2) ความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ (3) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำของผู้บริหารมหาวิทยาลัย (4) บุคลากรวิจัย (5) งบประมาณและแหล่งจากภายนอก (6) สิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนการวิจัย

อนึ่ง ในการนี้ก็ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรุณศรี เงินเสื่อ (2559) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยมียุทธศาสตร์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นของการผลการศึกษาที่ว่าความต้องการและแนวทางการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประกอบด้วย 1) ด้านปัจจัยการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษา 2) ด้าน

กระบวนการบริหารงานวิจัยแบบประเมินเสริมพลัง และ 3) ด้านผลการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษา และสอดคล้องกับประเด็นของการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่มุ่งสู่ความสำเร็จ คือ 1) นโยบายการบริหารงานวิจัย 2) ครูและบุคลากรการวิจัย 3) ผู้บริหารสถานศึกษา 4) งบประมาณการวิจัย 5) ระบบฐานข้อมูลทางการศึกษาเพื่อการบริหารงานวิจัย และ 6) การจัดสรรเวลา

และพบว่าผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ วิภาพร นิธิปริชาชนนท์. (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) องค์ประกอบการบริหารงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) 2) แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงานวิจัยของ สพฐ. ผลการศึกษาพบว่า 1. องค์ประกอบพื้นฐานในการบริหารงานวิจัย มีจำนวน 48 ตัวแปร จัดเป็น 4 องค์ประกอบ คือ 1) การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการวิจัย 2) การสร้างความตระหนักและแรงจูงใจ 3) การสื่อสารเพื่อการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยี และ 4) การประสาน/สร้างเครือข่ายวิจัยและการมีส่วนร่วม ทั้ง 4 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 และที่ส่งผลทางตรงต่อการบริหารงานวิจัยของ สพฐ. คือ องค์ประกอบที่ 2 และ 4 คือ การสื่อสารเพื่อการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยี และการประสาน/สร้างเครือข่ายวิจัยและการมีส่วนร่วม ข้อที่ 2. แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงานวิจัยของ สพฐ. ได้ 6 ด้าน คือ 1) กลวิธีในการดำเนินงานวิจัย 2) หลักการเป้าหมายและแนวทางการบริหารงานวิจัย 3) การจัดโครงสร้างการบริหารงานวิจัย 4) สร้างนักวิจัย 5) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย 6) การสร้างงานวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์

ทั้งนี้ ผลงานบางส่วนของวิจัยนี้ของ
สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ไป
มีส่วนใกล้เคียงกับผลงานวิจัยของบุศรา สารเกษ
(2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการ
พัฒนาระบบกลไกการบริหาร จัดการงานวิจัย
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อศึกษาสถานภาพ
ปัจจุบันและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเกี่ยว
กับพัฒนาระบบกลไกการบริหารจัดการงานวิจัย
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และปัจจัยที่มีผลต่อความ
ต้องการในการพัฒนาระบบกลไกการบริหารงาน
วิจัย รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ
ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานวิจัย
เพื่อนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงระบบกลไกการ
บริหารจัดการงานวิจัยให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ
และครอบคลุมตามความต้องการของผู้ปฏิบัติมาก
ยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการ
งานวิจัยปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามวงจร
PDCA สามารถปฏิบัติได้ในระดับดี การกำหนด
ยุทธศาสตร์ นโยบาย เป้าหมายการบริหารการงาน
วิจัย สามารถทำได้ค่อนข้างชัดเจนและสอดคล้อง
กับเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการวิจัย สามารถ
ทำได้ค่อนข้างชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายการ
พัฒนาคุณภาพการวิจัยทั้งระยะสั้นและระยะยาว
รวมทั้งมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้คุณภาพ
แต่ที่สามารถปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง ได้แก่
การมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ
เป้าหมายเชิงกลยุทธ์สนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์
และการสนับสนุนห้องปฏิบัติการวิจัย หน่วยวิจัย
หรือศูนย์เครื่องมือสนับสนุน การวิจัย การให้รางวัล
ค่าตอบแทน กับนักวิจัยในการตีพิมพ์เผยแพร่ การ
รวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จาก
งานวิจัย เพื่อเป็นองค์ความรู้เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจ
และการอำนวยความสะดวกในการจัดการทรัพย์สิน
ทางปัญญา จากการวิจัย นอกจากนี้ยังต้องให้พัฒนา
ระบบ กลไกการบริหารจัดการงานวิจัยขั้นสุดท้าย
ของการวิจัยในงานนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์เผยแพร่

หรือนำไปใช้ประโยชน์หลังเสร็จสิ้นโครงการแล้วมาก
ที่สุด ทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับ
ความต้องการในการพัฒนาด้านระบบ กลไก การ
บริหารจัดการงานวิจัย คือ ระดับการศึกษา มีความ
สัมพันธ์เชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปัจจัยด้าน
ประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่มีความสัมพันธ์กับ
ความต้องการในการพัฒนา ด้านระบบกลไกด้าน
บริหารจัดการงานวิจัย คือ ตำแหน่งทางวิชาการ
มีความต้องการในการพัฒนาด้านระบบ กลไกการ
บริหารจัดการงานวิจัยต่ำกว่าผู้ที่ไม่มีตำแหน่งทาง
วิชาการที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ปัจจัยด้านสภาพ
การบริหารจัดการงานวิจัย คือ การติดตามประเมิน
ผลการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.01 โดยปัญหาและอุปสรรคที่พบ
มากที่สุดคือเรื่องของเวลา เนื่องจากคณาจารย์
ไม่มีเวลาในการทำวิจัยและมีภาระงานอื่นมาก ซึ่ง
เป็นประเด็นที่สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม จะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการ
บริหารงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จต่อไป

3. การศึกษาผลของกระบวนการบริหาร
งานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม พบว่า จำนวนผลงานที่อยู่ระหว่าง
การตีพิมพ์บทความ (Submissions Online) ใน
วารสารระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI 2 มี
สัดส่วนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในห้วง
ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัยในปีที่ผ่านมา ซึ่งม
ีความใกล้เคียงสอดคล้องและสามารถนำมาเป็น
แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของ
สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้
ต่อไปในอนาคต คือ ผลงานวิจัยของนาวาโทหญิง
อาทิตยา ดวงมณี (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัย
เรื่อง พัฒนายุทธศาสตร์การบริหารงานวิจัยโดยการ
เทียบเคียงสมรรถนะตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา
เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของวิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกระทรวงกลาโหม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
องค์ประกอบการบริหารงานวิจัยตามเกณฑ์คุณภาพ

การศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ และเทียบเคียงสมรรถนะการบริหารงานวิจัยระหว่างวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมกับสถาบันการศึกษายาบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการบริหารงานวิจัยมี 8 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ 1 การจัดการกระบวนการและการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานวิจัย องค์ประกอบที่ 2 การวางแผนการวัด และการวิเคราะห์ผลการดำเนินการด้วยการวิจัย องค์ประกอบที่ 3 ภาวะผู้นำด้านการวิจัย องค์ประกอบที่ 4 การมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการวิจัย องค์ประกอบที่ 5 การจัดการความรู้ด้านการวิจัย องค์ประกอบที่ 6 การผูกใจผู้ปฏิบัติงานวิจัย องค์ประกอบที่ 7 การกำกับดูแลและการให้บริการด้านการวิจัย และองค์ประกอบที่ 8 การพัฒนาสภาพแวดล้อมและศักยภาพด้านการวิจัย ทั้งยังสอดคล้องกับจิตพิพร จิตตวิณะ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง สภาพการบริหารงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันการบริหารงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา มีคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการผลิตผลงานวิจัยและมีคณะกรรมการระดับส่วนงานทำหน้าที่บริหารจัดการให้เกิดผลงานวิจัยในส่วนงาน รวมถึงการมีหน่วยงานส่งเสริมการวิจัยและบัณฑิตศึกษาเป็นหน่วยงานกลางที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัย และประสานงานด้านงานส่งเสริมการวิจัยกับส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย แนวทางสำคัญในการพัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย คือ สร้างวัฒนธรรมและค่านิยมให้บุคลากรเน้นการวิจัยมากกว่าการจัดการเรียนการสอน และมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรมีแนวทางในการบริหารงบประมาณเพื่อก่อให้เกิดรายได้จากการให้บริการทางการศึกษาในด้านอื่นมากกว่าการจัดการเรียนการสอน อันเป็นการ

ช่วยลดภาระงานของคณาจารย์ส่งผลให้มีเวลาทำวิจัยเพิ่มขึ้น ในการจัดตั้งกองทุนเพื่อการวิจัยควรมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยและการนำเสนอผลงานวิจัยในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการระดมทุนในการสนับสนุนการทำวิจัยทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน อันจะเป็นการช่วยสร้างเครือข่ายเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ได้จริง และมีการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence) สาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยตามกลุ่มสาขาวิชาและส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

จากการอภิปรายผลงานวิจัยการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ร่วมกับผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้ได้แนวทางที่จะมาพัฒนาทั้งในด้านการกำหนดนโยบายด้านการวิจัย การเตรียมความพร้อมและศักยภาพในการดำเนินงานวิจัยให้กับบุคลากรในสำนักศึกษาทั่วไป ตลอดจนการสร้างเครือข่ายวิจัยกับบุคลากร และหน่วยงานอื่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.1 ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านการบริหารเวลาในการดำเนินงานวิจัยของทีมนักวิชาการสำนักศึกษาทั่วไปที่รับทุนวิจัย

1.2 ควรมีการพัฒนาศักยภาพการวิจัยด้านองค์ความรู้ระเบียบวิธีวิจัยแก่ทีมนักวิชาการสำนักศึกษาทั่วไปที่รับทุนวิจัย และบุคลากรอื่นที่สนใจ

1.3 ควรมีการสร้างเครือข่ายงานวิจัยกับหน่วยงานและบุคลากรนอกสำนักศึกษาทั่วไป เพื่อพัฒนาภารกิจของสำนักศึกษาทั่วไปด้วยงานวิจัย

1.4 ควรกำหนดแผนการดำเนินงานการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management: KM) ให้ชัดเจน เพื่อให้ทีมบุคลากรสำนักศึกษาทั่วไป ได้รับความรู้ และบุคลากรอื่นที่สนใจ ได้กำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 สำนักศึกษาทั่วไปควรกำหนดกรอบเนื้อหาการวิจัยให้สอดคล้องและต่อเนื่องกับผลการวิจัยที่ได้ดำเนินการจากปีงบประมาณที่ผ่านมา

2.2 สำนักศึกษาทั่วไปควรดำเนินงาน

วิจัยร่วมกับภาคีเครือข่ายวิจัยนอกสำนัก และให้สอดคล้องกับภารกิจของสำนักต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารอ้างอิง

- ชนะวิทย์ อนุสุเรนทร์. (2561). *การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัยในประเทศไทย*. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหงศิลปากร.
- จิตติพร จิตต์วิณะ. (2556). *สภาพการบริหารงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุศรา สารเกษ. (2555). *แนวทางการพัฒนาระบบ กลไก การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2546). *ข้อเสนอต่อการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช.(2546). *การบริหารงานวิจัย แนวคิดจากประสบการณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วิภาพร นิธิปรีชานนท์. (2554). *แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. คุษฎีนิพนธ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมล มิระสิงห์. (2557). *รายงานการวิจัยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม รายงานการวิจัย
- สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ. (2553). *การเปลี่ยนแปลงโลกของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาสู่ “ครูมืออาชีพ” สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย*. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมพร อิศวิลานนท์ และปิยะทัศน์ พาฬอนุรักษ์. (2561). *การจัดการงานวิจัยสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ: แนวคิดและกรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันคลังสมองของชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553*. (ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2553). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2556). *มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2556*. กรุงเทพมหานคร.

- สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2563). *แผนกลยุทธ์สำนักศึกษาทั่วไป 2563*. มหาสารคาม. อมรวิชัย นาครทรรพ. (2547). *ปฏิรูประบบวิจัยเคลื่อนสังคมไทยด้วยความรู้: ข้อเท็จจริงและข้อเสนอเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ*. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศ.
- อรุณศรี เงินเลื้อ. (2559). *รูปแบบการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อาทิตยา ดวงมณี. (2555). *การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารงานวิจัยโดยการเทียบเคียงสมรรถนะตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม*. วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.